

Standpunkt, jeg nu staaer, fordi jeg mener, at enhver Forandring af Systemet med Hensyn til Hunsdyr- og Hesteavlens Forædling i Landet er for tidlig og skadelig. Jeg maatte under forrige Behandling friste den tunge Skjæbne, at Landstutteriet, altsaa omtrent en Trediedeel af de Forholdsregler, som tages for at forbedre Hesteavlen, blev affasset. Nu følger det af sig selv, at jeg saa stærkt som muligt maa holde paa, at de to Trediedele, nemlig Stamstutteriet, blive vedligeholdte i deres fulde Kraft. Alt det, jeg har hørt ytre mod Stamstutteriet, er, som den meget ærede sidste Taler bemærkede, Indvendinger imod Bestyrelsen af Stamstutteriet og ikke imod Stutteriet selv. De samme Grunde, som man hører anføre for at nedlægge Stutteriet, fordi det bestyres mindre godt, kan man jo ligesom anvende mod enhver vigtig og for nyttig anerkendt Institution naar den bestyres galt. Det er jo klart, at enhver nok saa god Ting dog maa bestyres paa en vis Maade, for at der kan bringes den Nytte ud deraf, som man ventter. De Indvendinger, som navnlig den ærede Rigsdagsmand for Københavns 6te Valgkreds (Blisen-Tinecke) fremsatte, vare hele Tiden rettede mod Bestyrelsen af Stamstutteriet, og saavidt jeg erindrer, var det accurat samme Slags Indvendinger, han under forrige Behandling gjorde gjældende imod Landstutteriet. Jeg og de, der staae paa min Side i denne Sag, ville aldeles ikke forsvare Bestyrelsen, thi det mener jeg, kommer ikke os ved; det er Ministeren, der har at paasee de Ting; man maa overlade Ordningen af Bestyrelsen til Regjeringen. Min ærede Ven, Rigsdagsmanden for Københavns 6te Valgkreds, yttrede for, at han nok vilde have Stutteriet flyttet til Kolding, og det vilde han have, ikke fordi han troede, det var gavnligere for det, men fordi han var overbevist om, at saamange Sagkyndige vilde faae det at see, at Opinionen vilde blive saa stærk imod det, at det maatte afflaffes. Det er i grunden accurat det samme, den ærede Rigsdagsmand vil bevirke ved sit Forslag om de 1. & 2 Hingste og 6 & 8 Hopper, thi enhver vil vist indrømme, at Tølgen heraf vil blive, inden meget saa Nar ere forløbne, at selv de Faa, der kunne komme til at

see det — det ligger jo nemlig ved Udkanten af en Skov og ikke i en Eg, hvor der er Hestepprætere — absolut maae fordomme det; thi det vil være complet umuligt at vedligeholde et Stutteri, som kun kommer til at bestaae af et Par Hingste og 6 & 8 Hopper og iøvrigt er udfyret med en Stutmester, en Understutmester og alle mulige Betjente. — Skuffelig skal jeg blot tillade mig at udtale det Haab, at den høitærede Minister vil anvende Lovens § 22, der handler om Controllen, saaledes, som den aabenbart efter mit Skjøn kan anvendes, nemlig til at instituere en Control, som virkelig kan kontrollere Stutterivæsenet i dets Heelhed, for at den stærke Opinion, der er imod de forskjellige Stutterier, maastee derved kan være fjernet næste Gang, denne Sag kommer under Forhandling.

C. Petersen: Jeg skal tillade mig nogle Bemærkninger i Anledning af det ærede Miniretals Forslag til § 10. Jeg indrømmer, at det, saaledes som Loven ved anden Behandling blev vedtagen, kan være rigtigt at optage dette Forslag deri, men Loven blev vedtagen i en Skikkelse, som jeg ikke kan tiltræde, og da jeg ikke dengang fandt mig besejret til at tage Ordet, saa anseer jeg det for min Pligt nu i Kortheit at gøre opmærksom derpaa. I Lovudkastet fandtes oprindeligt den Bestemmelse, at alle Amtets Bedovere uden Hensyn til, om de vare Medlemmer af Foreningen, kunde concurrere til de 10,000 Rd., der af Staten skal anvendes til Præmier for Hesteavlens Forbedring; men ved anden Behandling blev dette forandret saaledes, at ingen Andre kunde konkurrere til disse Præmier end de, der ere Medlemmer af Amtets Landboforeninger, der have givet Tilslud til Præmier i samme Siemod. Denne Bestemmelse maa jeg ansee for aldeles vigtig; jeg troer, at naar der handles om Statens Bidrag, saa maa man tage alle de skatteydende Borgere i Betragtning, og man maa ikke glemme, at det i Regelen er de større Landeieendomsbesiddere, og de mere Velhavende af Bondestanden, der ere Medlemmer af de omhandlede Foreninger, da det i Almindelighed kun er dem, der have Evne til at holde det Slags Dyr, som særlig kunne komme i Be-